

مکانیسم ماشه، اکتبر داغ وکش وقوس مذاکرات با ایران

تحریم موشکی روی میز اروپاست؟



۶۱ نهاد مرتبط با برنامه‌های هسته‌ای و موشکی ایران، در نبود سازوکار ماشه، تنها راه برای تمدید این محدودیت‌ها تصویب یک قطع‌نامه جدید از سوی شورای امنیت است که به دلیل مخالفت روسیه و چین غیرممکن به نظر می‌رسد.
بنابراین، به احتمال زیاد این سه بخش در تاریخ ۱۸ اکتبر منقضی شده و فشار دیپلماتیک بر تهران کاهش می‌یابد که یک دستاورد سیاسی برای دولت ایران به حساب می‌آید.
با این همه، تأثیر عملی «روز گذار» ممکن است محدود باشد چراکه ایران این محدودیت‌ها را نادیده گرفته و با انجام آزمایش‌های موشکی و ارسال سلاح‌های ممنوعه به شرکا و نیابتی‌هایش در خارج کشور، این شروط را نقض کرده است.

در این چارچوب تحریم‌ها علیه بیش از ۳۰۰ فرد و نهاد ایرانی که هنگام اجرای برنامه جامع اقدام مشترک تعلیق شدند، به همراه تحریم‌های بخشی sectoral sanctions که در همان زمان معلق شدند، برداشته می‌شوند. ممنوعیت انتقال «همه انواع» سلاح و فناوری مرتبط با موشک به ایران یا ارائه خدمات مرتبط با آن هم پایان می‌پذیرد.
تحریم‌ها علیه معاملات و خدمات مرتبط با برخی از انواع فلزات و نرم‌افزارها و ممنوعیت ارائه خدمات هوانوردی و حمل‌ونقل دریایی به هواپیماها و کشتی‌های ایرانی که مظنون به فعالیت غیرقانونی بودند نیز برداشته می‌شوند.
از میان تمام محدودیت‌هایی که قرار است در ۱۸ اکتبر منقضی شوند، احتمالاً رفع محدودیت‌های اروپا، بیشترین فایده عملی را برای تهران خواهد داشت.
نهادهایی که ممنوعیت‌های آنها لغو می‌شود، شامل سازندگان کلیدی موشک‌ها، پهپادها و هواپیماها هستند (مانند سازمان صنایع هوافضا، صنایع هواپیماسازی ایران، گروه صنعتی شهید باکری و گروه صنعتی شهید همت).
رفع این محدودیت‌ها می‌تواند فرصت‌های تازه‌ای را برای تهیه سلاح، فناوری و قطعات یدکی برای ایران ایجاد کند.
با این حال، برخلاف تحریم‌های سازمان ملل، انقضای تحریم‌های اروپایی‌ها به صورت خودکار انجام نمی‌شود.
بنابراین، بروکسل و لندن دارای گزینه‌هایی عملی هستند تا از برخی از این سناریوهای ناگوار جلوگیری کنند.

تحریم‌های ایالات متحده: اگر واشنگتن هنوز عضو از برنامه جامع اقدام مشترک با برجام می‌بود، موظف می‌شد که در ۱۸ اکتبر آینده، خواهان لغو برخی اجزای قوانین تحریمی خود شود و ده‌ها فرد و نهاد ایرانی را از فهرست تحریم‌های خود حذف کند.
با این حال، این تعهدات احتمالاً پس از خروج ایالات متحده از توافق، اجرا نمی‌شوند.

تعهدات ایران: تا «روز گذار»، دولت ایران موظف است رسماً خواهان تصویب پروتکل الحاقی پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای شود که یک رژیم بازرسی پیشرفته برای سازمان بین‌المللی انرژی اتمی است که موقتاً در چارچوب برجام به اجرا درآمده است.
با این حال، ایران دیگر حتی به طور موقت هم این پروتکل را اجرا نمی‌کند.
بنابراین مطابق این زمان‌بندی هم آن را به موقع تصویب نخواهد کرد.

با توجه به سیاست‌های ایران که در بالا اشاره شد، دولت‌های اروپایی دلایل بسیاری دارند تا نتیجه بگیرند که برداشتن تحریم‌ها در کمتر از سه ماه آینده، یک گزینه معقول نیست اما با توجه به اینکه فعال‌کردن سازوکار ماشه نیز از دستور کار اروپا خارج است، آنها نیازمند یافتن یک راه‌حل میانه هستند.
مقامات اروپایی علاقه‌مند به محدودکردن اقدامات خود در چارچوب برنامه جامع اقدام مشترک و نیز قطع‌نامه ۲۲۳۱ هستند؛ بنابراین احتمالاً در ابتدا از مکانیسم حل اختلافات JCPOA استفاده می‌کنند که به یک طرف اجازه می‌دهد «مسئله‌ای که بررسی نشده است را به عنوان دلیلی برای قطع اجرای تعهدات خود... به صورت کلی یا جزئی» در نظر بگیرد.
آنها پیش‌تر در سال ۲۰۲۰ هم به این روش عمل کردند آن هم در واکنش به تشدید فعالیت‌های هسته‌ای ایران.
هرچند در آن زمان هیچ تدبیر متقابلی را اتخاذ نکردند.
در چارچوب این سازوکار، پس از روز گذار، آنها می‌توانند اکثر محدودیت‌ها را در حالت فعلی باقی بگذارند.
حفظ محدودیت‌های اروپایی مرتبط با فهرست تحریم‌های سازمان ملل کاری به مراتب پیچیده است و احتمالاً نیازمند قوانینی در سطح اروپا خواهد بود اما به نظر می‌رسد در موقعیت کنونی تنش‌های گسترده با ایران، چنین تدابیری قابل اجرا هستند.
دولت‌های اروپایی، علاوه بر حفظ محدودیت‌های خود، باید سیاست‌های خود را در روز گذار، به تلاش‌های تازه ایران در زمینه تکثیر پهپادها و... پیوند بزنند تا به وضوح نشان دهند که کاهش تنش‌ها در برخی زمینه‌ها، مانع اقدامات غرب در دیگر زمینه‌ها نیست.
ماه سپتامبر شاهد سالگردهایی در هر دو زمینه است: حضور اولیه پهپادهای ایرانی در میدان‌های نبرد اوکراین به زعم غرب و مرگ مهسا امینی که جنبش اعتراضی را در ایران کلید زد.
به این ترتیب، ایالات متحده، اتحادیه اروپا و بریتانیا باید برنامه‌ریزی کنند تا تحریم‌هایی اضافی مرتبط با این موضوعات را علیه ایران اعمال کنند و جزئیات بیشتری را درباره آنها منتشر کنند.
تحریم‌ها و مقررات صادراتی که به تازگی توسط بروکسل و لندن اعلام شده‌اند، یک شروع است اما می‌تواند به مراتب جلوتر برود.

دولت‌های اروپایی پیش از این دیدگاه کلی خود درباره حفظ محدودیت‌های تحریمی پس از هجدهم اکتبر آینده را به آگاهی تهران رسانده‌اند و مقامات ایرانی نیز به این رویکرد اعتراض کرده‌اند هرچند اعتراضشان چندان شدید نبوده است.
سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، ناصر کنعانی، اعلام کرده است که تهران منظر خواهد ماند تا ببیند که اروپا در عمل چه می‌کند و پس از آن به شکل «متعادل و متناسب» واکنش نشان خواهد داد.
یک رسانه خبری مرتبط با شورای امنیت ملی ایران نیز نظر مشابهی داشته است.
در شرایطی که ماه اکتبر نزدیک می‌شود، ایران ممکن است اقدامات تدریجی انجام دهد، مانند حذف محدودیت دو هزار کیلومتری برد موشک‌های بالستیک.
در آن صورت، مقامات اروپایی باید به تهران گوشزد کنند که هرگونه تمدید محدودیت‌های اروپایی، معلول عدم پایبندی تهران با شرایط توافق است و می‌تواند با فعال‌شدن یک توافق هسته‌ای، از میان برداشته شود.

منبع: واشنگتن اینستیتوت

«**عضو ارشد مؤسسه واشنگتن و لوئیس دوژیت**

«**عضو میهمان مؤسسه واشنگتن و دیپلمات وزارت امور خارجه فرانسه و اتحادیه اروپا**

خبر

ادعای واشنگتن درباره دلیل افزایش نیروهای آمریکایی در منطقه

متیو میلر، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در یک نشست خبری در پاسخ به سؤالی درباره افزایش نیروهای نظامی این کشور در تنگه هرمز مدعی شد که واشنگتن با هدف تضمین آزادی کشتیرانی و حمل‌ونقل دریایی دست به این کار زده است.
بنا بر گزارش وب‌سایت وزارت امور خارجه آمریکا، میلر در پاسخ به این سؤال که «آیا آنها نگران تشدید تنش‌ها در منطقه با توجه به افزایش نیروهای آمریکایی در تنگه هرمز نیستند؟»، مدعی شد: آنچه باید بگوییم این است که ایالات متحده در هماهنگی با شرکا و متحدان خود، متعهد به حفاظت از آزادی کشتیرانی دریایی و جریان آزاد تجارت است.
او ادامه داد: تنگه هرمز یک آبراه حیاتی برای بازارهای جهانی است که سالانه بیش از یک تریلیون دلار تجارت از طریق دریا، از جمله ۲۵ درصد نفت خام جهانی از این منطقه ترازیت می‌شود.
فرماندهی مرکزی نیروی دریایی آمریکا (سنتکام) روز دوشنبه اعلام کرد که در چارچوب طرح پیش‌تر اعلام شده پنتاگون، بیش از سه هزار ملوان و نیروی نظامی این کشور وارد خاورمیانه شده‌اند.
تیم هاوکینز، سخنگوی ناوگان پنجم نیروی دریایی آمریکا در تلاش برای همراه‌کردن افکار عمومی و توجیه این اقدام تحریک‌آمیز واشنگتن، در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه مدعی شد که استقرار این ناوگان «بر تعهد قوی و ثابت آمریکا نسبت به امنیت دریایی منطقه» تأکید دارد.
این در حالی است که بر اساس گزارش واشنگتن‌پست، باین در حال آغاز یک «تشدید تنش قابل توجه» در خلیج فارس است که می‌تواند به جنگ ایالات متحده و ایران منجر شود.
بنا بر گزارش‌ها، رئیس‌جمهور آمریکا آماده می‌شود تا به ملوانان و تفنگداران این کشور اجازه دهد در کشتی‌های تجاری که تمایل داشته باشند، مستقر شوند.
این اقدام با هدف جلوگیری از توقیف نفتکش‌ها از سوی ایران انجام می‌شود.
استقرار تفنگ‌داران نیروی دریایی آمریکا روی نفتکش‌ها ممکن است به این منظور طراحی شده باشد که به محمد بن‌سلمان نشان دهد باین در دفاع از عربستان سعودی در برابر ایران جدی است و دوران بسیار کوتاه خروج ایالات متحده از خاورمیانه، به پایان رسیده است.
Responsible Statecraft وابسته به اندیشکده «کونینسی» در مطلبی به قلم تریتا پارسی نوشت: امروز استراتژی باین همان استراتژی فشار حداکثری ترامپ است.
یکی از عناصر این استراتژی، مصادره نفت ایران در دریاهای آزاد به‌عنوان راهی برای اعمال تحریم‌های ایالات متحده علیه ایران بوده است که البته این اقدام، ناقض قوانین بین‌المللی است.
قابل پیش‌بینی بود که ایران با هدف قراردادن محموله‌های نفتی کشورهای دیگر در این زمینه با باین همکاری می‌کردند، پاسخ دهد.
امر باین را بر آن داشت تا حضور نظامی ایالات متحده در خلیج فارس را تقویت کند تا بتواند مانع اقدامات ایران بشود؛ اقداماتی که در واقع در نتیجه سیاست‌های خود باین آغاز شده بود اما اکنون باین ممکن است با کشفیدن پای ارتش آمریکا به این موضوع، سیاستی که نتیجه معکوس داشته را «به طرز قابل‌توجهی تشدید کند».
این تا حدودی به‌دلیل سیاست دومی است که او به‌اشتباه در اولویت قرار داده است؛ یعنی توافق ابراهیم و عادی‌سازی روابط عربستان با اسرائیل.



The Longines Legend Diver Watch

Elegance is an attitude

لونجین

LONGINES

SARMAN CO.

1832 Dr. Shariati Ave. Next to Pol-E-Roomi Tehran IRAN

Tel.: +98 21 226.137.52